

Korpsbeheerder

• Haaglanden

onderdeel Staf Korpsdirectie
Postadres Postbus 264
2501 CG Den Haag
Bezoekadres Burgemeester Patijnlaan 35
2585 BG Den Haag
Telefoon (070) 424 20 24
Fax (070) 424 37 96
Datum 9 oktober 2008
Onderwerp Kamervragen demonstratie 29 oktober
Uw kenmerk 2008-0000430957
Ons kenmerk 08-0021368
Bijlagen 1

De minister van Binnenlandse Zaken en
Koninkrijksrelaties
T.a.v. de directeur Politie,
de heer mr. A.F. Gaastra
Postbus 20 011
2500 EA DEN HAAG

Zeer geachte heer Gaastra,

Naar aanleiding van uw brief van 12 september jl., waarin u mij om een ambtsbericht verzoekt naar aanleiding van de vragen van de Tweede Kamerleden Brinkman en De Roon (PVV) over het gebruik van geweld tegen en belediging van medewerkers van Politie Haaglanden, zend ik u bijgaand mijn reactie.

Met de meeste hoogachting,

De korpsbeheerder,

J.J. van Aartsen

14102008

Vragen van de leden Brinkman en De Roon (beiden PVV) aan de ministers van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en van Justitie over het artikel «Agent vaker dupe geweld». (Ingezonden 5 september 2008)

1

Heeft u kennisgenomen van het artikel «Agent vaker dupe geweld» 1)?

Ja.

2

Kunt u aangeven voor hoeveel geweldsdelicten en beledigingen in het jaar 2007 tegen personeel van het korps Haaglanden een proces-verbaal is opgemaakt, hoeveel van deze zaken zijn geseponeerd en hoeveel naar het OM zijn gezonden?

Kunt u tevens aangeven hoe de status is van de naar het OM ingezonden zaken?

Zo ja welke, veroordelingen hieruit zijn gevolgd?

In 2007 zijn voor zover nu bekend tegen 815 personeelsleden van het korps Haaglanden geweldsdelicten gepleegd, dan wel beledigingen en/of bedreigingen geuit. Het merendeel van deze zaken heeft betrekking op belediging (38%), verzet/wederspanning (29%), mishandeling (13%) en bedreiging (10%).

Voor het aantal septs, de stand van zaken met betrekking van de ingezonden zaken en de daaruit voortvloeiende veroordelingen wordt verwezen naar de reactie van het College van Procureurs-Generaal aan de Minister van Justitie.

3

Van hoeveel van deze zaken hebben politiemensen de daders civiel aansprakelijk gesteld voor mogelijk materiële of immateriële schade?

In 53 zaken zijn daders aansprakelijk gesteld voor door politiemensen geleden immateriële schade. Daarnaast zijn in 2007 nog vorderingen gedaan in zeven zaken v.w.b. materiële schade, i.c. aan persoonlijke eigendommen van politiefunctionarissen.

Daarnaast zijn in 2007 door Politie Haaglanden 98 zaken in behandeling genomen waarbij sprake was van schade aan politie-eigendommen ten gevolge van vandalisme/vernieling met bekende dader. De grootste categorie wordt gevormd door vernieling van politievoertuigen (42), gevolgd door schade aan cel/celdeur (22) en schade aan ruit/toegangsdeur (20) of gevel van een politiebureau (2). Eén geval betrof letsel van een diensthond wegens toegebrachte messteken.

Daarnaast waren valse aangiftes en misbruik van alarmnummer aanleiding om een verhaalsactie op te starten wegens financiële schade in de vorm van onnodig ingezette menskracht.

In nagenoeg alle schadezaken de schade verhaald middels voeging als benadeelde in het strafproces. Ingeval van een veroordelend vonnis is het sporadisch noodzakelijk om de vordering in een civiele procedure te incasseren.

4

Kunt u aangeven of het korps Haaglanden de betreffende politiemensen juridisch heeft bijgestaan bij een dergelijke civiele schadeloosstelling? Deelt u de mening dat elk korps in Nederland haar personeel hiervoor juridisch zou moeten bijstaan?

Ja. Alle medewerkers die te kennen geven zich te willen voegen in een strafzaak, worden daarbij ondersteund vanuit het korps. Daarbij wordt zowel de omvang van de materiële, als de immateriële schade in kaart gebracht en wordt ondersteuning geboden in de procedurele afhandeling in de richting van het OM.

In zaken waarbij sprake is van (fors) lichamelijk letsel van politiefunctionarissen en/of andere factoren met een grote impact op de betrokken politiemedewerkers, worden de betrokkenen vanuit het korps begeleid naar de strafzitting. Zonodig wordt tevens door het korps een advocaat ingeschakeld.

1
4
1
0
2
0
0
0

5

Deelt u de mening dat politiemensen geen enkele belediging over haar kant mogen laten gaan en dat zij hiervoor altijd tot aanhouding moeten overgaan? Zo ja hoe gaat u dit initiëren? Zo neen, waarom niet?

In situaties waarin Politie Haaglanden daadwerkelijk optreedt terzake van belediging, wordt in beginsel overgegaan tot aanhouding. De politie moet evenwel steeds een afweging (kunnen) maken ten aanzien van de meest effectieve wijze van optreden in een specifieke situatie. Daarbij kan bijvoorbeeld het voorkómen van escalatie een overweging vormen om voor een andere aanpak te kiezen.

6

Deelt u de mening dat verdachten van geweldsdelicten waarvoor voorlopige hechtenis is toegelaten, altijd voorlopige hechtenis moet worden gevorderd en zij niet voor vrijlating in aanmerking behoren te komen voordat zij zijn berecht, tenzij de gronden van de verdenking onjuist blijken te zijn? Zo neen, waarom niet?

Deelt u voorts de mening dat in deze gevallen zo veel mogelijk snelrecht moet worden toegepast?

Sinds oktober 2007 is de strafmaat voor agressiedelicten tegen medewerkers met een publieke taak met 100% verhoogd. Het OM past deze richtlijn ook consequent toe. Bij de bepaling van de strafmaat en feitelijke strafoplegging spelen evenwel ook andere elementen een rol, waaronder persoonlijke omstandigheden van de dader. Dergelijke overwegingen vormen eveneens een factor bij de beslissing om al dan niet tot het opleggen van voorlopige hechtenis over te gaan.

Snelrecht kan zinvol zijn als reactie naar de dader. Daarvan kan tevens tot op zekere hoogte een preventieve werking uitgaan. In Haaglanden zijn afspraken gemaakt tussen de hoofdofficier van Justitie en de rechtbank over de toepassing – onder voorwaarden – van snelrecht bij zaken waarin sprake is van geweldsgebruik tegen werknemers met een publieke taak, waaronder politiefunctionarissen. Voor de betrokken politiefunctionaris kan het gevolg evenwel zijn, dat het verhalen van zijn schade, zowel materieel als immaterieel, uitsluitend nog via een aparte tijdrovende en kostbare procedure bij de civiele rechter kan gebeuren. Immers bij het voegen in een snelrechtstrafproces is immers vaak nog onvoldoende bewijstechnisch onderbouwde informatie over (letsel)schade van de betrokken politiemedewerker bekend. Introductie van een aparte verkorte juridische procedure, speciaal voor verhaal van dergelijke schade, zou hiervoor uitkomst kunnen bieden.

1) De Telegraaf, 3 september 2008.